

være; hvilket vi isørigt indrømme at ville forhøje Eiendommene's Værdi.

Af de saaledes fremsatte Grunde fordrifte vi os ikke til at foreslaae, at Afhændelsen af de omhandlede Eiendomme skulde forsøges allerede i Aaret 1852.

Jeg, Rrarup, kan ikke finde mig overbevist ved de af Majoriteten udhævede Grunde for Utilraadeligheden af, allerede i Aaret 1852 at sætte Eiendommene til Bort salg ved Auction.

Jeg kan nemlig ikke andet end ansee det for utvivlsomt, at, naar Salg af Eiendommene først skal forsøges i 1853, kan Staten meget let udsættes for, hvad jeg vilde ansee for høist uheldigt, nemlig at skulle drive de 2de Hovedgaardene for egen Regning maaskee i flere Aar, eftersom det kan blive nødvendigt, hvad ofte er Tilfældet ved saa store Eiendommers Salg, at 4 à 5 Auctioner maatte forsøges. Tiden kan da hengaae, og det kan blive for sildigt at opbyde Eiendommene til ny Bortforpagtning til Tiltrædelse den 1ste Mai 1854.

Hvad angaaer den af Majoriteten udhævede Omstændighed, at Forpagteren af Gaarden Christiansminde har et kongeligt Tilfagn om Forpagtningens Fornøvelse, og at det altsaa var muligt, at Gaarden maatte sælges under Forpagtning, da anseer jeg dette for at kunne blive en for den samlede Eiendoms Salg netop meget heldig Omstændighed, eftersom Eieren af tvende saa store Gaarde neppe kan ønske at drive dem begge for egen Regning.

Bestemmelse om Eiendommen skal forsøges solgt samlet eller i flere Dele, antager jeg, at kunne overlades til Finantsministeriet.

Med Hensyn til det Skovareal, der, efter min Formening, bør følge med den samlede Eiendom, da troer jeg, at, naar det tages i Betragtning, at slikt Skovareal maaskee vil blive betalt betydeligt over sin Værdi, og forhøje Værdien af en til Salg bestemt betydelig Domaine, saa bør man ikke tage et altfor ængsteligt Hensyn til Conservationen af Statens Skove. En bestemt Betegnelse af slikt Skovareal allerede ved Lovens Udgivelse kan jeg heller ikke ansee fornøden, men antager, at det med Sikkerhed kan overlades til Do-

mainebestyrelsen, som vist ikke vil unblade at tage et fleersidigt Hensyn, at vælge det meest passende Areal.

Af de af mig anførte Grunde maa jeg saaledes tilraade, at Jagerspriis Slot med tiliggende Have, de samme underlagte tvende Aulsgaarde, nemlig Jagerspriis Hovedgaard og Christiansminde, samt et for Eiendommen passende Skovareal, søges bortsolgt allerede i næste Finantsaar.

ad § 4.

Endssjøndt Udvalget maa indrømme, at Finantsministeriet bør have Bemyndigelse til at afhænde de i denne Paragraph omhandlede Eiendomme til Fæstterne eller Leierne, saa kunne vi dog ikke billige den foreslaaede Afhændelsesmaade, som gaaer ud paa en analogisk Anvendelse af de Kongelige Resolutioner af 1ste Juli 1846 og 25de Februar 1847.

Den af den ældre Domainebestyrelse, det forhenværende Rentekammer, fulgte Anskuelse, at bemeldte Kongelige Resolutioner ogsaa burde anvendes paa Fæststeder paa Hovedgaardstartis Grund, leder os derimod til den Afhændelsesmaade, som vi troe at burde foreslaae, i det foreliggende Tilfælde, nemlig en ligefrem Anvendelse af Loven af 8de April 1851.

Denne Lov er traadt ifædtesfor de Kongelige Resolutioner af 1ste Juli 1846 og 25de Februar 1847, og maa ansees at have havet bemeldte Resolutioner.

Det er derfor, saavidt vi skønne, i fuldkommen Conseqvents med den af den ældre Domainebestyrelse fulgte Regel, nu at anvende Loven af 8de April 1851 i alle de Tilfælde, hvor tidnævnte Kongelige Resolutioner anvendtes, altsaa ogsaa paa Steder, paa forhenværende Hovedgaardstartis Grund.

Fæsttere og Leiere af det sidstnævnte Slags Steder afsøge i Henseende til deres hele Stilling lidet fra almindelige Fæsttere og Leiere paa forhen upriviligeret Jord; en høj Grad af Billighed taler derfor, efter vor Formening, for at sætte begge Classer paa lige Vilkaar med Hensyn til Eiendoms Erhvervelse, ligesom Fæsttere og Leiere paa Hovedgaardstartis Grund ikke kunne have Anledning til at vente Andet, end at de, da de hidtil, i Tilfælde af Salg, ere blevne behandlede som Statens andet Bønder-